TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

HAYAT AKIP GİDERKEN

Yazan: **Sami Aslan** - 24 Haziran 2010

HAYAT AKIP GİDERKEN

Kıymetli okurlar,

Gençliğimizde hayatın kısa oluşunu veya uzun oluşunu aklımıza bile getirmezken,gençliğin verdiği o çoşku ve heyacan münasebetiyle,önümüzdeki yılların çok uzun olduğunu sanarak bitmeyecek sandığımız yılların ne kadar'da çabuk geçtiğini ileriki yaşlarımızda daha iyi anlar,ve farkederiz.

Okul,askerlik iş güç derken,evliliğinde yaşantımızın içine girmesiyle,hayatınmızda yeni bir dönemin başladığını ve sorumlluğumuzun artığını hissetmeye başlarız.Kıymetli okurlar,evliliklerin ilk yıllarında mutlu bir yaşantımız devam ederken,çocukların olması ve onların okul hayatına başlamasıyla geçim derdinin zorluklarıyla boğuşup gitmeye başlarız. Bu zorluklarla birlikte,iyi ve kötüyü,iyi arkadaşı veya kötü arkadaşı,sahteyi ve gerçeği seçmeye başlarız.

Bir çoğumuz arkadaşlarımızı daha ilkokul yıllarında seçeriz,bu arkadaşlıklarda bir elmayı paylaşabilirken bu gün bu hassasiyetin ve bu güzel arkadaşlıklarının kalmadığını üzülerek görürüz.

Günümüzde çıkar arkadaşlıkların artması daha küçük yaşlarda başladığından dolayı istememezlik çekememezlik ve hep ben düşüncesi çocuklarımızın kafasında küçük yaşlarda yer yapar,iyiyi kötüyü'de bu sebep dolayısıyla seçemezler.ne alakası var diyebilirsiniz,fakat malesef öyle.

Arkadaşına oyuncağını bile vermek istemeyen bir çocuk,ekmeğini ben açım düşüncesiyle tek başına yiyerek,karşısındaki arkadaşının açlığını unutan ve düşünmeyen bir çocuk olup çıkıyor.

Sevgili okurlar,bizler eski kuşaklar olarak,gençlik dönemlerimizi zaman zaman ararız değilmi?keşke şimdi şu yaşta olsam veya şimdi çocuk olmak varmış gibi sözleri söyleriz yeri geldiğinde.eskiden sokaklarda simit satan,ayakkabı boyacılığı yapan çocuklara sık sık raslardık oysa günümüz çocukları artık bunu yapmıyor, tabii istisnalar hariç.niçin yapsınki artık aileler çocuklarının her istediğini yapar oldular oyuncaklarla yetinmeyen günümüz çocukları artık bilgisayarsız yapamıyorlar bilgisayar başına geçip ders yapacaklarına oyun başından kalkmıyorlar,okullarda veli toplantılarına gittiğimizde çocuklarımızın hırçınlığından yakınan öğretmen sayısı yüzde kırlara çıkmış durumda bu durumda öğretmen ne yapsın öğretmen küçük bir azar söylese öğretmenin karşısına çıkan veli sen benim çocuğuma bağıramazsın diyerek öğretmene çıkışyor.

Bir çok gelişmiş semtlerin sokaklarında çocuk göremezken, yeni gelişmekte olan semtlerimizde sabah evden çıkan çocuk akşama kadar sokakta top peşinde koşuyor veya arkadaşlarıyla yaramazlık peşinde koşuyor.bu tesbiti ben yerinde gördüğüm için söylüyorum.ben bile zaman ,zaman,yazık şu çocuklara bunların annesi babası yokmu,veya bu çocukların dersleri yokmu diye düşünürüm.bazende sorarım çocuğa ama çocuklarımızın verdiği cevap o kadar kötüki sanane ya filan,şimdi bu çocuğun geleceğinden kim sorumlu allahaşkına,lütfen sevgili veliler biraz daha çocuklarımızla yakından ilgilenelim çünkü onların geleceğimiz olduğunu hepimiz bildiğimiz halde,örf ve adetlerimizi unutan gençlik yetiştirdiğimizin farkına varalım.çocuklarımızla yakınen ilgilenelim.son pişmanlık fayda etmez sevgili dostlar,biz elimizden geleni yaptık ama okumadı diyerek kendimizi haklı duruma çıkarmaktan vaz geçelim.ileriki yıllarda bu günkünden daha çok çalışmadan kazanmaya yönelik çocuklar yetiştireceğimizi unutmayalım.aynı zamanda anne ve babasına saygısı olmayan bir çocuğun,gençlik çağına geldiğinde vatanına milletine atasına saygısı olurmu?onun cevabınıda siz verin sevgili okurlar,bu günde gençlerimizin ne durumda olduğu ortada.Saygılarımla…

Yorum Ekle

Sami Aslan